

ISBN 978-625-98152-2-0

Mahmut Selim GÜRSEL HACIM!

YAZDIKLARINMIZ 20

Mahmut Selim GÜRSEL HACIM!

Mahmut Selim GÜRSEL
2023

YAZDIKLARIMIZ: 20

Mahmut Selim GÜRSEL HACIM!

Mahmut Selim GÜRSEL
2023

ISBN 978-625-98152-2-0

Tıklayarak şiirlere gidebilirsiniz
HACIM İÇİNDEKİLER

TAKDİM
HAYAT HİKAYESİ
HACIM
YENİMAHALLE
GÖNÜL HAPİSHANESİ
KİM?
ÇORUM
EĞRİ DOS
O;
SEN
ESİRİNİM SENİN
ÇORUM'DAN ÖNCE
OLMUYOR RABBİM!
KARAMSAR ARKADAŞ
GÖNÜL İSTER Kİ
SEVİLEN İÇİN
YALNIZ ADAM
BOŞ VERİN
TİMARHANE YOLCUSU

[KİTAP BAŞINA GİTMEK İÇİN TIKLAYINIZ!](#)

BİLMEMEK
BEKLEME!
İSTEMEM
DAĞLARA SESLENİŞ
GÖRDÜN MÜ?
YOLARSA ORAYA O YOLLAR
GÖRMEDİM
GÖNÜL GÖZÜ
YENİ YIL
ESAS VATAN
AĞLAMA SUS!
AN!
GÖSTERECEĞİM!
ÖĞRETMEK
BOZULAN DÜNYA
NASİHAT
ANLAYANA!
SÖZÜMDE DURDUM
ÇORUM'UN KADISI
KARGAYA DEMİŞLER Kİ
KONUŞMUYORUZ
VATANIM NE HALDE

[KİTAP BAŞINA GİTMEK İÇİN TIKLAYINIZ!](#)

HER ŞEY TERS
GEÇEN ÇANAKKALE İDİ YA ŞİMDİ?
SANA DİYORUM!
90X90
BABAM
ANAM
SALLAMA BAŞINI
MAHMUT SELİM GÜRSEL
ÇALIŞ, ÜRETKEN OL!
SANA BEN NE DİYEYİM?
BİR GÜN
GÖZ GÖZE MİYİZ?
MEZAR TAŞINLA
BİR YAŞAR BİN ÖLÜRÜM
TAM HIYAR VAKTİ
YAZ
SON BAHAR
AKŞAM MI OLDU?
SEVMEK Mİ?
ACI MI?
BARDAK= CAM/KADEH=CAM
MERHABA MUTLULUK!

[KİTAP BAŞINA GİTMEK İÇİN TIKLAYINIZ!](#)

NE EKERSEN?
BİR BİLEN ANLATSIN
HÜKÜMLÜ MÜYÜZ?
MÜSAADE İSTENMEZ
HAYATTAYIM
“ŞEHİTLERE ÖLÜ DEMEYİNİZ”
NASILSINIZ
DERT Mİ?
KENDİMİZİ BİLİYOR MUYUZ?
SOKAKLAR
AHBAP
ESİRİNİM SENİN
BELKİ BİR GÜN
BENDEKİ SEN
VATAN

DİKKAT! BU BİLGİ TELİF ESERİDİR!

Hukuka, Yasalara, Telif ve Kişilik Haklarına saygılı olmayı
amaç edilmiştir!

Gizlilik şartları, Telif Hakkı Mahmut Selim GÜRSEL adına
tüm hakları saklıdır. Hazırlayan Mahmut Selim GÜRSEL
yazışma adresi corumlu2000@gmail.com

BİLGİ PAYLAŞILDIKÇA KIYMETİ ARTAR!

TAKDİM

Bir kitabın doğması, o kitabı yazmaya kalkan kişinin
amacına ve bilgi birikimine göre değerlendirilmesi uygun olarak
görölmelidir.

Elinizde bulunan bu çalışmanın sizlere ulaşması için
günlerini veren bu çabası için şükranlarımı sunarken, bu
çalışmada da benim ufak bir katkımın da bulunması beni
bahtiyar etmiştir.

Bu çalışma ile sizlerde bazı bilgileri edinmiş ve
faydalanmış olarak uzun yılların birikimlerinden
aydınlanacağınızı göreceksiniz.

Bilgi; yazılmadıkça kaybolmaya açık birikimlerdir. Her
insan bir kitaptır; onu okumamız gereklidir.

Tanımadığımız ve anlamadığımız kişiler hakkında nasıl
kararlar veremezsek; bir çalışmayı da incelemeden, okumadan
karar veremeyiz.

Mahmut Selim GÜRSEL

KİTAP BAŞINA GİTMEK İÇİN TIKLAYINIZ!

Mahmut Selim GÜRSEL

1947 tarihinde babamın subay olarak bulunduğu Erzurum'da bir at arabasında doğum evine giderken doğmuşum. Babam Eminsü Ali Rıza Gürsel, annem ise Fahriye hanımefendi idi.

İlkokula İskenderun'da başladım. Ankara' da bitirdim. Ankara Yenimahalle Ortaokulunun birinci sınıfta babamın emekli olmasından dolayı 1960-1961 öğretim yılında Çorum'a gelince Atatürk Ortaokuluna devam ettim. Babamın "oku da oğlum ceketimi satar seni okuturum" diyerek bana yaptığı nasihatleri ters tepki yaptı, okumuyorum! Diyerek okulu birinci sınıfta bıraktım. Marangoz çırağı olarak Azmi Başar ustanın yanına girdim. Askere gidene kadar ustanın yanında çalıştım.

1967 tarihin de askerlik dönüşü, Ankara Emniyet Müdürlüğüne teknisyen olarak göreve başladım. Ortaokulu dışarıdan 2 yılda bitirdim 1972 tarihinde polis memuru olarak Ankara'da çeşitli şubeler ve karakollarda çalıştım. 16

Eylül 1973 tarihinde Selma (Kurşuncu) Hanımefendi ile evlendim.

1978 yılında ayında naklen Çorum İl Halk Kütüphanesine Memur olarak geçtim. Dışarıdan Çorum Ticaret Lisesini iki yılda bitirdim. Kendi kendime Osmanlıca'yı öğrenmeye uğraştım, Hat sanatı ile biraz ilgilendim 150 ye yakın Serlevham var, Çorum Güzel Sanatlar Galerisinde ve Kütüphane salonlarında bu levhaları sergiledim. 3. 8. 1988 tarihinde İl Halk Kütüphanesi Müdür yardımcılığına atandım.

1990 tarihinde kütüphanelerdeki kitapların tasnifi ile ilgili 10 yıllık bir araştırmamı "Alfabetik Onlu Tasnif Fihristi (Dewey)" kitap haline getirip Kültür Bakanlığına sundum. Kitabımdan Türkiye'deki bütün kütüphanelere dağıtılmak üzere 1000 adet satın aldılar.

1993 yılında Türkiye'deki bütün kütüphanelerde bulunan "El Yazması" kitapların Ankara Milli Kütüphanesine toplanma kararı veren Kültür Bakanlığına karşı Çorumlu hemşerilerimi haberdar ettim, mahalli radyodan ve gazeteler ile parti il Başkanlarını ile Millet Vekilimiz Rahmetli Adnan Türkoğlu ve Belediye Başkanımız Rahmetli Turan Kılıççılıoğlu'nun destekleri ile el yazma kitaplarımızın Çorum' da kalmasını sağladım!

Açık öğretim için üniversite sınavlarına girip kazandım. İkinci sınıfta iken 25 Nisan 1994 tarihinde Tatvan Bitlis'e Müdür olarak tayinim çıktı, tayin edildiğim yere gitmeyerek emekliliğimi istedim.

[KİTAP BAŞINA GİTMEK İÇİN TIKLAYINIZ!](#)

HACIM.....8

İlkokul sıralarında okuyarak pilot olmanın düşlerini kurardım. Bu hayalim gerçekleşmedi. Şu anda Emekli Memurum.

Marangozluk, oymacılık, Polis Memurluğu, Memurluk ve idarecilik yaptım. Her çalıştığım meslekte çeşitli önemli olaylar oldu ise de son çalıştığım kurumda bence en önemli bir hatıramı anlatmak istiyorum: Kütüphanedeki çalışmalarım ve " El Yazması Kitaplar"ın Çorum'da kalması için verdiğim çabalar neticesinde Bitlis Tatvan'a tayin edilme olayım beni çok yıktı. Fakat bu üzüntümün boş olduğunu zamanla gördüm. Rabbimin izni ile Hacca gitmek nasip oldu, kitaplar yayımladım ve İki adet derginin çıkmasına vesile oldum. Mesleklerin insanlara sağladığı maddi avantaj olarak, evinizi geçindirecek, namerde muhtaç etmeyecek avantajından başka, manevi olarak; sizin yaptığınız işlerle ilgili karşılaştığınız problemleri değerlendirirseniz avantajların neler olabileceğini hayat okulundan öğrenmiş oldum.

Yazı yazmaya beni kimse teşvik etmedi Kütüphane için hazırladığım kitap beni yazmaya teşvik etti. Yazılarım mahalli basında yayımlandı. Yazılarımdan dolayı bir ödül almadım; fakat kitapları ve bu dergi benim için en büyük ödüldür.

İdealim: Çorum'a tam teşekküllü bilgisayar ortamında bir kütüphane kazandırmaktır. Bu idealim yüzünden tayinim çıktı. Yayımlanmış dört çalışmam bulunmaktadır. Bunlar:

- " Alfabetik Onlu Tasnif Fihristi (Dewey) ",
- "Çorum'da Yatan Meşhur Yatırlar",
- "Çorum 97" ve

"

HACIM.....9

Çorumlu 2000 Aylık Kültür Sanat Tarih ve Edebiyat Dergisi 63 sayı basıldı ve Bu sayfalardan 250bayıya kadar Internet'te yayınlandım. Halen dergilerin tamamı sitemde bulunmaktadır"

"Sarı Çiğdem Şiir Defteri 200 sayı"

"Çorum 2002"

"Menakıb-ı Koyun Baba 2004

Teskere-i Makamat Çorum'da Yatan Meşhur Yatırlar

"Hacım 2007" Şiir Kitabı

Onlarca çalışmam bulunmaktadır.

Bakanlığa sunulmuş; "Alfabetik Türk ve Yabancı Yazarlar Fihristi" ve "Ne Nerede Başlıklı Arama Fihristi" basım için hazır beklemektedir. Yazılarım daha çok araştırma dalı ile makale türüdür. Tiyatro çalışmalarım, şiir ve hikâye denemelerim bulunmaktadır.

Benim okuyucularına diyeceklerim şudur ki. Doğru bildiğiniz konuları savunun. Bu savunmanız size belki tepkiler getirecektir. Bu tepkileri inceleyerek doğru olup olmadığını araştırın.

<https://gurselyayin.com>

corumlu2000@gmail.com

DİKKAT! BU BİLGİ TELİF ESERİDİR!

Hukuka, Yasalara, Telif ve Kişilik Haklarına saygılı olmayı amaç edilmiştir!

Gizlilik şartları, Telif Hakkı Mahmut Selim GÜRSEL adına tüm hakları saklıdır. Hazırlayan Mahmut Selim GÜRSEL yazışma adresi corumlu2000@gmail.com

[KİTAP BAŞINA GİTMEK İÇİN TIKLAYINIZ!](#)

HACIM!

Esen bir yelde, akan suda!
Deniz, ırmak, gölde ve yelde!
Gezinen gölgelerle yerde,
İnan ki seni gördüm. Hacım!

Hem önümdesin hem ardımda
Bir baktım gördüm seni gökte
Bana bakan her gözde seni,
İnan ki seni gördüm. Hacım!

Okuduğum kitaplardasın
Yazı yazdığım kâğıtlarda
Sen dinlediğim ağıtlarda
İnan ki seni gördüm. Hacım!

Yürüdüğüm bütün yollarda
Güzel gördüğüm mekânlarda
Dolaştığım tüm ülkelerde
İnan ki seni gördüm. Hacım!

16/09/2007

YENİMAHALLE

Ankara Yenimahalle son durak,
İnince bu durakta belediye otobüsünden
Bir ufak meydancık sizi karşılıyor!
Evlerin bittiği bu yer, etraf bir çorak.
Mezbelelik değilse de ona yakın şey.
Molozlar, döküntüler, sanki çöplük,

Her nedense durak burada sonlanmış!
Yol bitmiş, sanki devam etmiş ulanmış.
Yolun biri tepeye, biri inişe devam etmiş.
İnişli yerin sağ tarafında yazlık bir sinema!
Bu yol iner kıvrılarak beşinci durağa,
Karışır ana yol ile buluştuğu kavşakta.
Sol tarafı boş, aralarla kaplı bir alan koskoca.

Tepeye giden yolda ise iki sıra ev yapılmış,
İki katlı şirin mi şirin evler, bahçeler bunlar!
Bir taraf evlerin önü çam ağaçlı, parklarla süslü,
Yol ise ham toprak, halen asfalt bile olmamış.
Çam ağaçları fidan daha, toprak, tozla kaplanmış.
Ankara 1959

GÖNÜL HAPİSHANESİ

Yanıyor yine hapishanemin lambası.
Gam dağıtıyor, aydınlattığı yerlere!

Düşene kadar boş verdiysen bu hale sen,
Düştükten sonra bu gam, bu üzüntü niye?

Akıyor gözyaşım hiç bıkıp usanmadan,
Herkes bakıyor mu, bu benim göz selime.

Bu dertli, gamlı olan kim, ben kimim? Diye.
Soruyor garip mahkûm hep kendi kendine.

Bu hapishane bir gönül parmaklığıdır.
Gülmekle, ağlamak, sevmek de hep hediye.

Karşılıksız sevgi bir dert ile bir çile,
Düştükten sonra bu gam ve ağlamak niye?
22/11/1972 ANKARA

KİM?

Elbette biliyorsun,
Kendi haline bakınca;
Niçin utanmıyorsun!
Biliyorsun sende,
Etrafına bakınca;
Sen hiç utanmıyorsun!
Kim olduğunu biliyorsun,
Görüyor, biliyorsun,
Kızarmıyor, utanmıyorsun!
14 07 2006 13.20

ÇORUM

Gelmiştik esas memleketimize
Yabancı idik bütün her kese

Yaşıtlarım bana yanaşamadılar
Ankaralı bu çocuk dediler bir birlerine

Ortaokula devam ettim burada
Uyum sağlayamadım bu yeniliğe

Ticareti devam ettirdiysem de
Ankara'ya uymadı buradaki sermaye

Okulu da savsakladık bu arada
Babam verdi beni bir sanata

Olacaktım marangoz mobilyacı
Bana olacaksın altın bilezik sahibi

Birkaç gün gittim geldim oraya,
Usta hiç iş vermedi nedense bana,

Bende o dükkân da yok iken
Çalıştırdım gördüğümü işleyen

Birkaç zıvana deldim kapılar için
Sonra belki yanlış olur, dursun dedim!

Usta geldi, yaptığımı önce kızar gibi oldu
Aferin yahu! Bakarak kavramışsın iş sana uydu!

Sırası geldi gösterdi sonra bana bildiği işleri
Ustam bana öğretiyor bu mesleği bilgiyi
15 Haziran 1961

[KİTAP BAŞINA GİTMEK İÇİN TIKLAYINIZ!](#)

EĞRİ DOS

Bir dost buldum acı,
Bırakayım dedim gitmez.
Bir dost buldum eğri,
Biraz doğrulmak istemez.
Bir yar buldum güzel,
Beni yar diye bilmez.
Bir gül buldum güzel,
Bana bir koku vermez.
Bir hiç buldum işe yaramaz,
Benimdir o kovarım gitmez.
03/12/1971 Ankara

O;

Sen O'nu.
Tanımak istersen,
Etrafına bakman yeter.

O;

Her yerde.
Senin içinde,
İçini okuman yeter.

O;

İşiten, gören,
Senin bilmediğini,
Anlamadığını bilen.

O;

Ol dedi,
Her şey O'nun emri,
Anlamamı emreden.

O;

Emretti sana,
Yapmanı istedi,
İnsanlığını bildiren.
17 Mart 2002

[KİTAP BAŞINA GİTMEK İÇİN TIKLAYINIZ!](#)

SEN

Sen ne idin bu gün, o isen sen!
Sevenlerin mi yok yalnız mısın sen!
Beklerken yolları kimi istersen,
Gönderirler sana iyiyi ister, dilerse!

Sen! Neredeyse orası senindir bilsen.
Nefes al sen! Dağlarda bir gülersen!
Sevenlerin olur elbette sen bir dikensen,
Gönderirler sana iyiyi ister, dilerse!

Sen! Sen olmadan önce yine sendin.
Sevmeyi bilmeden yine gülerdin,
Bahçeler harap oldu şimdi sendin,
Gönderirler sana iyiyi ister, dilerse!
14 04 2002

ESİRİNİM SENİN

Kader bağlantısı, derin mi derin.
Aşkta gülmek yok, ağlarım serin.
Dost sefası mı; olacak mı senin?
Eğlenmek istiyorlar, bu kader benim!

Gökyüzünde yıldızlar parlaktır neden?
Deniz ay ışığından neden raks eder?
Semalarda bulutlar hür gezerlerken,
Ben neden, neden, esirimin senin?
13/6/1972 ANKARA

[KİTAP BAŞINA GİTMEK İÇİN TIKLAYINIZ!](#)

ÇORUM'DAN ÖNCE

Hatıramız bildiğimiz bir iki ilde
Adana; Köprüköy diyorlardı o zaman!
Hatıramda kalan tren yolu geçerdi köprüden.
Yollamışlardı Kore'ye trenle katar, katar,
Anadolu evlatları gittilerdi limana o an.
O yıl yollamışlardı babamı görevi icabı
Hatay İskenderun'a üç ay geçici görevli
Bizi de götürmüştü mahkûmdu eli
Orduevi malum odasına yerleştirmişti!
Üç ay kalınca orda görevi sabitlendi
Mecbur buldu babam bir ev çok büyük bahçeli
Annemin arkadaşları gelmişlerdi bize oturmaya
Çocukları da var çoğuz ya oynamak gerek
Aldık testereyi bahçedeki muzları kestik!
Kele yapmış muz ağacı ile birlikte savaşmıştık!
Ertesi gün gelmişti aybaşı kira zamanı
Gelmişti ev sahibi kadın. Korkmuştu anacığım
Görür muzları halini ev sahibesi kadından
Yahu ne yapmışsınız derse, ne derdi o anda
Ev sahibi kadın kapıdan savmaya kalkan anamı
Şüphelenen biraz iteleyip girdi evin kapısından.
Kadın yerde boyluca yatan yirmi otuz muz ağacı

Ev sahibi muzları göstererek; beyiniz mi tımarladı?
Muzların gelmişti zamanları yenilenmek için
Bilgiliymiş beyiniz muz ağacı hakkında aferin.
Evi kontrol için girdi içeri, baktı evinin içine
Aldı kirasını elinden oturdu buyur denmeden
Annem kahve yaptı ona içip gitti evimizden
Meğer biz haylaz çocuklar bilmeden iyi etmişiz
Yenilemiş muz ağaçların keserek erkenden
İskenderun da burada ilkokula başladım anım.
Birde kardeşim doğdu burada iki idik üç olduk
Sonra babam Hatay Dört Yol'a görevi çıktı
Dört Yol bulduk bir portakal bahçesinin içine ev
Ev sahibi gösterdi babama birkaç portakal ağacı
Bunları olunca yesin çocuklar afiyet ile dedi
Annesi vardı hatırlarım yaşlıca Hatun nine
Anneme verirdi sepet sepet taze narenciye
Bir kaç yıl sonra evde bir telaş, bir koşuşturma
Toplandı eşyalar balyalar, tutuldu yol Ankara'ya
Ankara Yeni Mahallede tuttuk bir ev yeni.
Önü yeni yol boyu park dikilmiş çam fidanları
Yeni Mahallede İlkokul dört ve beşi okudum
Sonra; Otobüs ile Ortaokula gitmeye başladım.
Semt pazarında ticaret orada gördüm ve tanıdım
Pazarda kazancım bin dokuz elli dokuzda

Haftalık olmuştu iki yüz, Aylık altı yüz lira
Babam rahmetlik alırdı ayda üç yüz elli lira
Kira ona, mutfak ona, soba ona, masraf ona.
Verirdim anama, derdim babam kırılmasın ha!
Harca ana, babamı sıkıştırma, ben kazandıkça!
Sonra Yirmi Yedi Mayıs bin dokuz yüz altmış
Vatana geldi kâbus, korku bilinmeyen hal.
Geldi bilgi babama emekli ol dediler zorla
Geldik baba vatanı olan Çorum'a Ankara'dan
Mecburiyet demişti babam! Ankara da işimiz yok!
Emekli olmuştu babam Tandoğan'da fabrikadan
Biraz mahzun ve hırslı idi anam; gelirken Çorum'a
Bizler yeni yerde idik yine Çorum'a hikaye işte bu.
10 Temmuz 1960 ÇORUM

OLMUYOR RABBİM!

İçmek, içmek istiyorum.
Kanmak, kandırmak geliyor içimden.
Bağırmak, ağlamak istiyorum.
Olmuyor, olmuyor Rabb'im.

Sevmek, sevmek diliyorum.
Bakmak, görmek istiyorum
Deli gibi ağlamak yırtınmak
Olmuyor, olmuyor Rabb'im.

Dövüşmek, dövülmek istiyorum,
Kana kana ağlamak geliyor içimden
Yok olup gitmek istiyorum
Olmuyor, olmuyor Rabb'im.
13/07/1972 ANKARA

KARAMSAR ARKADAŞ

Ben dert keder dağıtamam arkadaş!
Şenim neşeli ve güler yüzlüyüm.
Ben somurtmam, ağlamam arkadaş!
Sevinçliyim, şakrağım ve gülecim.

Ben severim. Sevilirim arkadaş!
Sevileme mez lik nedir hiç bilmem.
Ben nazlanmak, bilmem arkadaş!
Senin gibi çıtkırıldım değilim.

Sen, sen nesin; kimsin? Bilsen arkadaş!
Ben senin gibi bilinmez değilim.
Ben buyum, böyleyim işte arkadaş!
Böyle yaratana ben asi değilim.
12/12/1972 ANKARA

GÖNÜL İSTER Kİ

Bağlarda, bahçelerde uzanıp ta yatmak,
Sıra dağları gibi yıkılmadan durmak
Birleşip de el ele Çorumlu da olmak,
Gönül ister ki Çorum'da Çorumlu olmak.
İster bu mahzun gönül, gurbetçi gönül
Bakma da görmemek Çorumluyu
Anlamak istemez isen sen bile
Kim okuyacak benim bildiğimi?
03/08/1972 ANKARA

SEVİLEN İÇİN

Gözlerin mavi; deniz gibi.
Ruhumun derinliğinde esen
Gönlümdeki gülün yaprakları
Ve sensiz geçen geceler.

Derinlere dalmak isterdim.
Ta ruhuma kadar inen yolu,
Bulmakla; bulmamakla
Kımız içmiş sarhoş gibi.

Dertlenmek isterdim.
Düşündükçe inan seni!
Benim olmanı düş ederdim
Ta seni sevdim seveli.
03/10/1971 Ankara

YALNIZ ADAM

Bir yalnız adamı tanırım
Ta ezelden beri o yalnız.
Ana, baba, bacısı yoktur.
Gözleri dolu, ya kapalı

Dertleri ganidir başında
Silkeleyip de kaçmak ister.
Bırakmazlar ki; yakasını
Yapışmışlar ona atamaz.

Yakar cebinden bir sigara,
Derinden içine çekip de,
Unutmak ister o her şeyi,
Heyhat işte yine yalnızdır.

Bazen gözleri dalar da,
Deniz mavisi dumanlara
Bir iki damla gözlerinde
O ağlayamaz, gülemez de.
03/02/1972 Ankara

BOŞ VERİN

Seherde öten bülbülüm, neden susarsın!
Hey beyaz gül! Sen bülbülüne dargın mısın?
Tanyeri neden sende yaslar içindesin?
Boş verin, değmez! Benim için üzülmeysin.

Kızaran soba, sen kimden utanıyorsun?
Alev alan ocak, neden sıkılıyorsun?
Bu dünya çok yalancı. Ona hiç kanmayın.
Boş verin, değmez! Buna siz hiç aldırmayın.

Toprak sen yüzünü ne olur karartmasan,
Verdiğin o ürünler gibi besler olsan.
Sana gelen biz, Adem'ler korkmadan gelse.
Boş verin değmez! Bu dünyada her şey yalan.
22/12/1972 ANKARA

TIMARHANE YOLCUSU

Kader ağlarını yavaş yavaş örüyor.
Bataklığa gidiyorsun bak milim milim
Düşünmezsen bu dünyayı olursun salim
Boş ver şu geçmişe, şen olsun istikbalin.

Sevmek ne haddine be, sevmekte keza
Tutuldum zannetme, sen bu kara sevdaya
Bir yol alır gider, boş yorumlanır rüya.
Kanma kimseyi! Gidersin tımarhaneye.
30/12/1972 ANKARA

[KİTAP BAŞINA GİTMEK İÇİN TIKLAYINIZ!](#)

BİLMEMEK

Bilmek; bilmemekten iyi,
Senin o güzel gözlerini,
Sevmen, sevmemenden iyi,
O dünya, bu dünya işlerini.

Görmen, görmemenden iyi
İyiliği, sevgisizliği
Hissetmen, hissizliğinden iyi,
Gelecekteki dünya işlerini

Yarının ne getireceğini,
Sevginin ne olacağını,
Beklemenin ne doğuracağını,
Bilmemek ne kadar iyi
15 Mart 2002

BEKLEME!

Bekleme övüleceğini.
Bekleme yerileceğini.
Kendinden bekle övülmeyi,
Sen kendin yerersin kendini.
Beklediğin güzel günleri,
Ayları ve yılları unut!
Unut ki senin geçenini.
Onlar mı seni sen yapanlar.
Sen bekleme kimseden yardım,
Unut yardımı sen, et umut.
Bilme, bildiklerini unut,
İnsanlara anlat sen üstlen.
Bilgini ver bilmelerini.
Bekleme övüleceğini.
Bekleme yerileceğini.
05/06/2002

İSTEMEM

Sızısız çare,
Dertsiz baş.
Problemsiz arkadaş
İstemem!

Göğsümde yare,
Gözde kalan yaş
Sırrı olmayan sırdaş
İstemem!

Gidilmeyen seyyare
Çatılmayan kaş,
Katılmayan yoldaş
İstemem!
09,03,2002

DAĞLARA SESLENİŞ

Ulu başları karlı dağlar,
Sizin de bir derdiniz var mı?
Yaşayan insanlar gibi
Sizde bir dostunuz var mı?

Çınar dikili eteklerin,
Bir gün kesilir elbet senin.
Bu kesilen nefeslerin,
Acısı de sizde var mı?

Bizler geldik bu dünyaya,
Rabb'i sena ve anmaya,
Size ulu dağlar dedik,
Rabb'imizin ol emriyle.
30 Ağustos 2001

GÖRDÜN MÜ?

Gördün mü sen şiir yazan kalemleri?
Gördün mü kıta kıta şiirleri düzenleri?
Gördün mü sen beyaz kağıda çizen,
Gördün mü blok nota şiir düşüren.

Nereden göreceksin ki sen şiir yazanı,
Ne bileceksin ki o anda gelen dizeleri,
Nasıl oluyor da kaleminden dökülenleri,
Nereden geldiğini, nasıl yazdırıldığını

Bilmek kolay değil şiir yazması,
Dört dörtlük ile çıkan şairleri,
Onların neler yazıp da bu alanda,
Birden değil at koşturdukları.
20 Temmuz 2002

YOLARSA ORAYA O YOLLAR

O yollar; yollarsa oraya seni,
Para, pul, zenginlik hepsi bahane,

O yollar; yollarsa oraya seni,
Yaşlılıkla gençlik hepsi bahane

O yollar; yollarsa oraya seni,
Hava yolu, kara yolu bahane.

O yollar; yollarsa oraya seni,
Olmaz olur o an; her şey bahane.

O yollar; yollarsa oraya seni,
Derler ki, sen zengin değilsin ya hu !

O yollar; yollarsa oraya seni,
Karışıklar sana ; bakma onlara

O yollar; yollarsa oraya seni,
Fakiri, zengin eder gönlünce O!

O yollar; yollarsa oraya seni,
Zengini yoksul kılar isterse O! 29 Nisan 2002

[KİTAP BAŞINA GİTMEK İÇİN TIKLAYINIZ!](#)

GÖRMEDİM

Dün gece rüyamda gördüm Ülkemi;
Sesiz ve sakın gibi geldi bana yine.
Bağları, bahçeler, tarlaları yem yeşil,
Sesleri olmayan, neşeli gibi gözüken insanları
Sanki arzda yetişen ve büyüyen ot misali
Hiç sesleri çıkmıyor, duygusuz sessizlik içinde
Sanki arzda gezen, yayılan koyun misali.

Hak aranmıyor nedense, HAK hiç tanınmıyor.
Kendini bilmezler, haksızlar yine hak yiyor.
Sessizlik sürüyor, kimse kendisine gelen;
Kimse başkasına gelen haksızlıklara
Hiç kimse karışmıyor. Hiçbir şeye.
Sanki onlara dokunmuyor haksızlıklar;
Sanki ot misali, merada yayılan koyun misali.
Sanki doğru söyleyeni ne artık dokuz köyde seviyorlar(!)
Yalan söyleyeni artık her yerde baş tacı ediyorlar
Sesiz olanlar bile buralarda yaşıyorlar bakarak;
Sesini çıkartanı ise bir kaşık boğuyorlar her kesin önünde.

Dün gece rüyamda gördüm Ülkemi;
Sesiz ve sakın gibi geldi bana yine.
Alan memnundu sanki veren memnun,
Hiç kimse itiraz etmiyordu hayattan.
Ses çıkartmıyordu otlağa salınmış mal gibi.
Hakkını aramıyordu, bakıyordu bön bön.
Ot gibiydiler, koyun misali bakıyor;
Çobanının çaldığı kavalı ve martavalı dinliyorlardı.
Başlarına gelenlere, geleceklere bile artık
Artık her nedense;”La havle bile çekemiyorlardı.”
Alıştırmıştı onları; onları yöneten çobanları
Gözleri bakıyordu yakını ve uzağı fakat görmeyen
Gördüklerine hiç tepki ve cevap veremeyen
Sesiz ve sakın, bön, bön.
11.11.2005 16,45 Çorum

GÖNÜL GÖZÜ

Gördü göz, O'nu gördü,
Bekle gör dedi özü,
Sor! O'nu kimin sözü,
Gözüm seni özlerim!

Dağlar, bağlar, bahçeler,
Bu birbirini ekler,
O'na bakan göz görür,
Gönülün hayat özü!

Arlanmayan arlanmaz,
Kırdan sonra yaşım az,
O teneşir paklamaz.
Sallanma deli gönül,
10 Temmuz 2002

YENİ YIL

Bekliyoruz her yıl seni,
Nerede kaldın yeni yıl?
Geldi, gitti derken; o gün, şu gün.
Bayram, seyran vesaire gün!
Sormadık hiç bir zaman,
Geliyor ölüm, o vakit, o gün.
Sel olur akar günler,
Bakarsın kalmaz ömür.
Sen seninle olanlara düşün,
Kaç kişi kaldı bu gün?
Nerede anan, baban, eben, deden?
Neredeler Amcam, dayın yengen?
Hepsi gününü gün etmek isterdi,
Ölümü hiç biri düşünmedi.
Gelsin bayram, gelsin o gün,
Beklerken geldi o beklenen gün.
26 Aralık 2002

[KİTAP BAŞINA GİTMEK İÇİN TIKLAYINIZ!](#)

ESAS VATAN

Bırak artık beni gafil gönlüm!
Bırak da kendi kendimi bulayım!
Güzel gösterdiğin dünya ile
Ben artık rahatlık isteyim!

Yaşamak isteyen gönlüm,
Dünyada kal; bırak beni emi?
Bırak da artık hazırlanayım
Bu Dünya umudumuz değil!

Umut olan bu esas hayata
Esas olan dünya da yaşamaya
Sen hayatta kal bedenimle
Gönlüm, bırak artık beni!

Bırak yaşadığın güzellikleri
Güzel gözükenler senin olsun
Gitmek için hazır olmalıyım
Bulunmalıyım artık fanilikte!

Yok; olmak değil amacım benim,
Korkmadan gireyim ben toprağa,
Kapıdan geçerek o esas vatana,
Bırak beni varayım asıl vatanıma! 13 Mart 2003 02,20

AĞLAMA SUS!

Sus gülüm!
Bak sana gülüm diyorum!
Sen benim tek gülümsün,
Seni bağrıma bastım,
Sana bağlandım.
Seni sevdim.
Sus!

Sussana artık biraz!
Dinle biraz etrafını,
Seni seven kişi için sesini
Seni saran için nefesini,
Seni anlayan için gözyaşını
Tut ve sus!

Acının biliyorum,
Herkes biliyor.
Çok ağrın var,
Ne olur gülüm sus,
Eritiyorsun beni de,
Etrafındakileri de,
Ne olur sus!

30 Ağustos 2002

[KİTAP BAŞINA GİTMEK İÇİN TIKLAYINIZ!](#)

AN!

O gün bu gördüğün yerlerde
Bir gün o topraklar yok olacak.
Oraya bakınca gördüğüm bu yer mi?
Diye bakınıp duracaksın sen!
Evet, o gördüğün yerler artık ateş,
O gördüğün topraklar kömür,
O gördüğün güzellikler
Hepsi birden Cehennem,
Olarak karşında duracak!
Onları tanıyacaksın ateş olarak
Bedenini saran kıvrak alevler
Ve seni yok ederek tekrarlar;
Yeniden yaratan Rabb'ini
Anarak yaşadığın yer
Olarak bulacaksın.
Son pişmanlığa ramak kalmadan
Sen sen ol da esas dünyanı bil,
Orada geçecek zamanlarda;
Bulunduğun mekânlarda
Acı ile, zahmet ile Rabb'in
Sana verdiği elem ile değil;
Sana vereceği saadet
Rahatlık ve neşe ile an.
Cennetlik olman kolay! 13 Mart 2003 02,15

GÖSTERECEĞİM!

Size ne dedim de olmadı dostlar!
Ölmeden başka her şeyi;
Ölümümü hariç günleri,
Size dedim de olmadı mı?
Gelin yazalım dedim,
İnanmadınız bana.
Çizin, yayınlayım dedim.
İnanıp gülümsediniz bana.
İşte size bu sayfaları göstereceğim,
Bu yazılanları belgedir,
Sizlerin bilginizdir,
İsterdim ki inanaydınız,
Bana bu satırları yazdırmayaydınız.
30 Ekim 2002

[KİTAP BAŞINA GİTMEK İÇİN TIKLAYINIZ!](#)

ÖĞRETMEK

Bir harf öğretmek zevki var ya,
O öğreten için bütün dünya.
Bir cümle öğretirsin sen ya,
O senindir bütün dünya.
Yazar, çizer olursa öğrettiğin,
Kâinat senindir, bilirsin ya.
Onun için öğretin bildiğinizi,
Öğretmek kadar güzel var mı ya?
Oku de. Okuma deme,
Öğret de öğretme deme,
Bu dünya fani gitmesin senle
Bildiğin bilgiye öğretilere!
28.01.2003

BOZULAN DÜNYA

Acılar ve savaş,
Kapımıza gelmeye,
Yüreğimizi delmeye,
Çalışırken,
Bizler nelerle uğraşıyoruz!
Kimimiz mevkiimiz için,
Konseylerimizi topluyoruz,
Kimimiz zam aldığımız için,
Teşekkür ediyoruz,
Kimimiz ağlıyor veya gülüyoruz!
Yarını düşünmüyor, üzülmüyoruz.
Savaş fırtınası geliyor,
Kasırğa, tayfun, hortum,
Sen hâlâ ne düşünüyorsun
Ne kuruyorsun dostum!
Vade denen zamanın dolunca,
Ölümden korkman boş,
Ağlaman, yakınman;
Korkmana gerek yok.
O gelince senin kaçacak,
Sığınacak kapın hiç yok!
16 Ocak 2003

[**KİTAP BAŞINA GİTMEK İÇİN TIKLAYINIZ!**](#)

NASİHAT

Bir dünya bulmuşsun, otur yerinde demek!
Bulunduğun bu dünyada oturmaman gerek!
Çalışmak, çabalamak, uğraşman vazifendir.
Gerekirse koşman için enerjin gerek!

Babandan kaldı sanma, oturduğun vatani.
On binlerin kanı aktı suladı bu toprağı,
Sana beleştten geldi sanma bu toprak.
Ananın, babanın, atanın eski çabasına bak!

Bu dünyada yok iken onlar vardı.
Seni anan doğurdu bu vatan için.
Bu günün çocuğı iken, oldun delikanlı sen.
Ne yaptın vatan için hiç düşündün mü sen?

Birde ileride ihtiyarsın bütün bir beden.
Getirirler seni muhakkak musalla taşına,
Sorarlar: - Nasıldı bu dünyada bu fani?
Oradakiler usulen demesinler sana iyi.

Ey gençler, kendilerini genç bilenler!
Ey bu vatanın genç bilinen çocukları!
Uzun sandığın zaman çok yakın bil.
Vatan, Millet için çalış, üretken ol sen.

Atan sana çalış, sakın uyuma demiş.
Sen uyursan, düşman uyumaz bil.
Neler üretir, ne bilgiler verir sana.
Bulmuşsun sanma, verileni sana.

Bir bedeli vardır verdiklerinin.
Alır son damla kanını bedeninin.
Sömürür bir vampir gibi senin kanını.
Rabb'im yine verir sanma sana o canı.

ANLAYANA!

Kendi çalar kendi oynar...
Kendi yazar kendi okur...
Kendisini böyle tatmin eder...
Zıkkımın kökünü içesi...
Bilmez ki; bilen olarak bilesi...
İstenmez ki; adam yerine konası...
İşi karıştırma, pekmezci sanası....
Ne Dumul'u var ne de Dumul parası...
Kendi çalar kendi oynar kahrolası..
Bu dünyada yaşadığını sanır açıkçası
Tuzu yaş, meyi bol onun olası...
Zıkkımın kökünü içesin sen sen olası...
"Senin dinin sana benim dimin bana" bilesi...
"Senin kitabın sana, benimki bana" göndermesi..
Okumayı bilmez ki oku da anla diyesi...
Bilenlerle bilmeyenler bir olur mu? Göresi...
Bu kelimeyi bile bilmez kahrolası.
Dini bilmez, Allah'ı tanımaz o saksı
Kafa diye taşırırsa ne yaparsın bedeni çürüyesi.
"Kendi çalar kendi oynar" herkesçe bilinesi...
"Kendi yazar kendi okur" sizlerce de anlayası...
Kendisini böyle tatmin eder...
Zıkkımın kökünü içesi...
Yaratanından af iste gel de gerisi.... 11.11.2006 11.11

SÖZÜMDE DURDUM

Ben sözümde durdum.
Ya sen durdun mu?
Seni denerken sözlerimle
Senden isterken borç para,
Senden sahiden mi istedim
Hiç anlamadın mı?
Ben sözümde durdum.
Sizin için yazdım.
Size yazdırdım.
Size zorlada olsa okuttum.
Pek çoğunuz ne yaptığımı bilmediniz,
Ya da bilmek istemediniz.
Ben sözümde durdum.
Ya siz durdunuz mu?
12 Haziran 2005 17.00 Çorum

[KİTAP BAŞINA GİTMEK İÇİN TIKLAYINIZ!](#)

ÇORUM'UN KADISI

Çorum; Amasya'ya bağlı iken;
Bir rüşvetçi kadı varmış.
Aldığı rüşvetler ile
Çorumluların canına tak etmiş.
Çorumlular toplanıp;
Gizlice bir name yazıp padişaha;
Bir heyet seçerek yola çıkarmışlar.
Heyet Kırk dilim'e varınca arkalarından,
Yetişmiş kadı ile adamları.
Heyeti durdurmuşlar hemen.
Kadı heyet başkanının yanına gelip:
Geri dönmelerini, bir şey göstereceğini,
Heyetin ikna olmazsa eğer;
İstanbul'a tekrar gitmelerini dilemiş,
Heyettekiler bakalım, ikna olmazsak eğer,
Müsaade de etti gideriz İstanbul'a.
Padişaha şikâyet ederiz demişler.
Kırk dilim'den Çorum'a dönmüşler.
Doğruca heyet ve kadının adamları
Kadının evine birlikte gitmişler.
Kadı adamlarına dışarıda kalın demiş.
İçeri gidince de heyete dönmüş:
Burada gördükleriniz sizde kalacak

Kimseye söylemeyin ben o zaman
Size söyleyin diye bildiririm! Demiş.
Yemin de almış orada heyetten.
Beraberce bodruma girmişler.
Kadı bodrumdaki üç küpü göstermiş,
Heyet başkanına dönerek söylemiş:
Şu baştağının ağzını aç demiş,
Heyet başkanı küpü açmış,
Görmüşler ki ağzına kadar altın dolu
İkincisini de açtırmış, oda altın dolu,
Üçüncüsünü de açtırmış kadı ısrarla;
Bakmışlar yarıyı biraz geçmiş
Olarak o da çil çil altınla dolu.
Kadı sesini biraz yükseltmiş:
Bakın şikâyet giden Çorum heyeti!
Ben üç küple geldim, iki buçuğu doldu.
Yarımı da yakında dolar, başkası da yok.
Şayet beni şikâyet ederseniz,
Ben iki buçuk küpü alıp giderim.
Yalnız; gelen kadı da üç küple gelir,
Gerisini siz artık düşünün. Demiş.
Eski rüşvetçiler belki de kanaatkârlarmış,
Üç küple idare ederlermiş.
Ya şimdikiler küp değil oda da
Doldursalar yetmez imiş. 01/03/2006 Çorum

[KİTAP BAŞINA GİTMEK İÇİN TIKLAYINIZ!](#)

KARGAYA DEMİŞLER Kİ

Kargaya demişler ki;
B..un kimyadır;
O da kalkmış gitmiş gölün üstüne
Oraya etmiş kimya denen b..unu

Kargaya demişler ki;
B..un kimyadır;
O da denizi aramışta
Gücü yetip gidememiş.

Kargaya demişler ki;
B..un kimyadır;
Sonra pişman olmuşta
Etmek istemi de edememiş.
16 Ocak 2003 Çorum

KONUŞMUYORUZ

Sana söyledim.
Duymadım mı?
Sen kendini nasıl anlamıyorsun?
Ben seni anlamadıysam eğer,
Niçin kendini anlatmıyorsun?
Bizleri yaratan; insan yaratmış,
Hayvanlar koklaşarak anlaşırmış.
İnsan olduğumuz doğru ise neden,
Savaşarak birleşip, anlaşıyoruz da;
Neden konuşmuyoruz?
13 Mart 2003 01,20

[KİTAP BAŞINA GİTMEK İÇİN TIKLAYINIZ!](#)

VATANIM NE HALDE

Vatanımda bedenleri cenabet
Vatanım toprağında nedamet
Vatanımda cenabet postalları
Bırakmayalım diyenlere inat
Geldiler, toprağımıza girdiler
Bizim sonumuzun başlangıcı
Olacak gibi görüyorlar,
Bu oyun da sizler piyon,
Vatanımda bulunanlar cenabet
Bizi de cenabet gibi ediyor.
“Ey bu topraklar için
Toprağa düşmüş asker “
Nerede benim emanetim?
Nerede öldüğüm Vatanım?
Nerede namus ve edebim.
Derse ne diyeceğiz?
Bilen varsa versin cevabı.
Öğrenelim doğruysa eğer.
Satmayın üç beş kuruşa,
Cenabetin gezdiği güzel
Güzel olduğu kadar da
Narin Vatanımdan defol! 13 Mart 2003 03,25

HER ŞEY TERS

Gök yerde, deniz gökte duruyor;
Yer değiştirmiş her şey gibi.
Sevmek için yanaştığım zaman;
Dövmek geliyor içimden.
Kavga için yanaştığım zaman;
Öpmek geliyor gönlümden.
Niye böyle oldum diyorum ben?
Ne yaptım da her şey ters gidiyor?
Kabahat bende mi acaba diyorum?
Yoksa zamanda mı, dünyamda mı?
Politika bir diyor, pir demiyor
Söz veriliyor da niçin tutulmuyor?
Savaş var deniyor, görüyoruz da;
Niçin bu savaşa katılıyoruz?
Her şey ters gidiyor neden?
İnsanlık mı öldü acaba diyorum;
Bir çocuk öldü diye kıyamet kopuyor;
Tonlarca bomba atılıyor da;
Hiçbir ülke ses çıkartmıyor.
Sanki burada hiç çocuk ölmüyor
19 Mayıs 2004

[KİTAP BAŞINA GİTMEK İÇİN TIKLAYINIZ!](#)

GEÇEN ÇANAKKALE İDİ YA ŞİMDİ?

Senin için yaşayan Vatanımın evlatları, senin için; seni savunmaya geldiler.

Siperler kazlılar o senin kara sinende, sıcacık kucağının içine hepsi girdiler.

Geldi muhteşem gürültülerle onlar, medeni geçinen yedi düvel gemileri,

Çanakkale'yi topları ile dövdüler Kutsal Vatan toprağına her düşen gülle

Açtırdı kırmızı karanfilleri toprakta, kan kan olarak fışkırdılar o şefkat kucakta

Ne kadar çok top mermisi attılar onlar; o kadar kırmızı karanfil açtı bu Vatanda.

O kadar çok açtı ki; Mehmet'i, Mustafa'yı, Mahmut'u, Osman'ı, Ali'yi, Veli'yi

Karanfil gibi bu Vatan toprağında tap taze, kan kokan kutsal şehitleriyle.

Açtırdı o melun top mermileri siperlerden, açılan karanfiller bizim evlatlarımızdı;

Atılan toplar Vatan toprağını deldi, bu kutsal vatanın evlatlarını siperlerinde vurdu,

Rabb'inin emrettiğı gibi göçtüler, hiç gözlerini kırpmadan; Rabb'imın dediğı gibi:

“Şehitlere sakın ölü demeyiniz; Onlar ölü değil diridirler”
der Kutsal Kur'anında

Bunu anlamaz Müslüman olamayan; bunu bilemez Vatanını anası sayamayan

Dövdükleri Vatan toprağında başka Türk kalmadı sandılar çıktılar ellerini sallayarak

Vatan toprağının koylarına; köşelerine, Sanki bir piknik havası ile çıktılar kıyılarına

Bu piknik havası çok çabuk bozuldu. Geçte olsa anladılar ki piknik yeri değil burası

Kutsal Türk toprağı, vatan denen yurt parçası, Türk'ün kanları ile suladığı bahçesi.

Düşman çekilirken tonlarca mühimmat, yiyeceğı ortada kaldı; zehir döktüler üstlerine;

Çekildiklerini belli etmek istemeden tekrar arkalarına bakmadan bindiler gemilerine.

Tekrar geldikleri yerlere gittiler geldikleri gibi, arkalarına bakmadan açtıkları sefere;

Bir sürü ölmüş bu diyardan göçmüş cesetleri bırakarak bu kutsal Vatanımın toprağında.

Ey Türk Evladı! Tekrar kapına gelecek; yedi düvelle bu gün de dikkat et o günkü düşman

Dikkat et Vatanın bir tane senin Anandır; Anadolu demişti Atan. İyi düşün; tanı düşmanı

Sakın ananın namusunu sıkı sıkı tut anan bir daha bulunmaz; Türk evladı Vatanını.

Bu Vatandan başka Vatanımız yok iyi düşünelim hepimiz hey uyan Türk evladı! 20/03/2003

[KİTAP BAŞINA GİTMEK İÇİN TIKLAYINIZ!](#)

SANA DİYORUM!

Sevgilim sana diyorum.
Seni incitmek istemiyorum.
Seni yüceltmek için sana söylüyor
Sana yeni yemekleri yap diyorum.
Pişir, resimleyelim onları,
Sonra yayınlarınız Internet'te
Belki de basarız bir kitapta.
Okur, bilmeyenler öğrenir diyorum.
Kızma bana, kendin için yemek yap
Bende çeşnisinden bakayım,
Elimden geldiğince yazayım.
28 Aralık 2004 ÇORUM

90X90

Ne desem,
Ne de sorsam.
Kimi hoş,
Kimi boş,
Kimi sarhoş.
Ne desem boş.
Şeytan bile kaçmış,
Böyle görünce desem.
Erkek için çok hoş,
Kadınlar için nahoş,
Sarılmak istemez mi gören,
Sabredersen modern diyen,
Görmemezlik edersin desem,
Bakarsın gene ben ve sen.
Ne kadar kolay görüyor musun?
Açıl, saçıl; neden?
Bilmeden sana empoze eden ?
Seni bu halde görmek isteyen.
Görünce bu halini kıs kıs gülen,
İnan senin karşı cinsin insan.
Seni görünce böyle, seni kışkırtan,

[KİTAP BAŞINA GİTMEK İÇİN TIKLAYINIZ!](#)

Modernlikle ölçü diye gösteren,
Kim?
Bir düşün!
Sonra kendine dön.
Sen ki Cennetle müjdelenen
Sen ki, Muhammed Mustafa'ya ana,
Sen ki; Havva olarak gelen
Ben bir şey demeden,
Senin etini, görünüşünü kullanan,
Seni erkeklere pazarlayan,
Bu hallerini göstererek reytingler sağlayan,

BABAM

Eğer benim bildiğim
Onun için güldüğüm
Sıkılınca gördüğüm
O benim babam.
Sabah erken yedide
Gider işi olan yere.
Tandoğan'da ordonat
Fabrikada komutan.
Servis gelir giderdi,
Özel şoför bilmezdi,
Binerdi beraber herkesle
Gider idi mesaisine.
Yirmi yedi Mayıs'ın
Tantanalı gününde
Sabah erkenden geldi
Arabası bizim eve.
Babam, bana bakarak
Dikkat et. Bu bir tarih
Tarihin yazıldığı gün
Büyüyünce anlarsın
Bu sözlerimi dinlersin.

[KİTAP BAŞINA GİTMEK İÇİN TIKLAYINIZ!](#)

Koşarak gitti aracına.
Radyoda marşlar vardı
Birisi ise konuşmakta
İhtilal var diyordu,
Halkı sükuna davet ediyordu.
27 Mayıs 1960
Gördüğüm ilk ihtilal buydu.
27 Mayıs 2006

ANAM

O'nu tanıdığım andan sonra
Bulundun başka bir tutkuda
Beni doğuran anamdı o;
Bana bakan atamdı o
Doğurmuş, emzirmiş, yedirmiş
Beni herkesten sakınıp büyötmüş
Derdime ilk koşan kimsemdi
Beni bağrında besleyendi
İlk sevgiyi ondan gördüm ben
Bildiğimi ondan öğrendim ben
İlk harfleri bana o öğretti
Yazmayı da kalem tutmayı da
Çarpım tablosunu gösteren
Ağladığım zaman ağlayan
Gülerken ben gülen anam
Bir gün ayırdı felek denen
Alınyazısı bizi bizden
Aldı götürdü esas yurduna
Allah'ın O'nu af etsen!
Bizi büyüten, yürüten sensin
Anamı yanında rahat ettirsen
27 Mayıs 2006

[KİTAP BAŞINA GİTMEK İÇİN TIKLAYINIZ!](#)

SALLAMA BAŞINI

Sallama başını sen önüne eğme,
Her şeye sende evet dersin eğer,
Seni de sayarlar kendine değer,
Bilirsen el öpülecekse eğer.

Tasdik etme bilmediğin her şeyi
Bildirirler yoksa yanlış bilgiyi
Sonra sende pişman olursan eğer
Her şeye sende evet dersin eğer.

Bildiğin sana söyleyeni dinle
Gerekirse tasdik et eğrisin söyle
Bilmediğin yerde öğreten kimse
Her şeye sende evet dersin eğer.

Sallama başın her zaman aşağı
Bazen yok manası ile yukarı
Dinle, öğren bilmediğin noktayı
Her şeye sende evet dersin eğer.
14.04.2006 Çorum

MAHMUT SELİM GÜRSEL

..... bana,
..... yana,
..... sana,
..... ona.

..... durdun,
..... vurdun,
..... kurdun,
..... yordun.

..... adım,
..... ağdım,
..... çağdım
..... sandım

..... attın,
..... aktın,
..... baktın,
..... yaktın

..... astın,
..... kestin,
..... kastın,
..... şaştın. 01 Temmuz 2005

[KİTAP BAŞINA GİTMEK İÇİN TIKLAYINIZ!](#)

ÇALIŞ, ÜRETKEN OL!

Çalış, üretken ol! Demişti atan.
Boşuna mı söyledi atan anan.
“Su uyur düşman uyumaz” onlardan
Üret sen! Vatanı, Milleti, düşün.

Para kazanmak olmasın gayretin.
Parayı kazan da olsun servetin,
Bu haramsız kazanç olsun gayretin
Üret sen! Vatanı, Milleti, düşün.

Kul hakkını yemekten uzak ol sen
Bu Dünyada güzel gözüktü dersin.
Çıkar sonra haksız parayı yersen.
Üret sen! Vatanı, Milleti, düşün.

Arkanda bırak yararlı eser sen
Helal olsun bu yaşadığın evren
Sen ol şimdi ve ileride gülen
Üret sen! Vatanı, Milleti, düşün.

Başına musibet gelmeden senin
Nasihati, sakla! Bu sözüm derin.
Deme nasihati ne yapayım senin
Üret sen! Vatanı, Milleti, düşün.

Bu bir yaşlı amca nasihatinden!
Amca:-Nasihat değil para versen!
Büyük sözünü dinlemem ben dersin!
Üret sen! Vatanı, Milleti, düşün.
19 Mayıs 2003

SANA BEN NE DİYEYİM?

Söyle bana; neye inandığını da bileyim
Sana ben ne diyeyim?
Bildiğinden seni saptırmam mümkün mü?
Sana ben ne diyeyim?
Bildiğinden seni döndüremem ki;
Sana ben de diyeyim?
İnancın, bildiğin ve sevdiğin senin,
Sana ben de diyeyim?
Seni dinlerim de sen beni dinler misin?
Sana ben de diyeyim?
Ağustos 2005

BİR GÜN

Bir gün hepimiz göçeceğiz bu dünyadan
Gelecek bak o gün hiç beklenmediğin an
Sessizce alıp götürecekler hayattan
Yaşadığını zannettiğin işte bu an

Sevgi! Bilinmeyen bir bilmece dünyadan
Aşk! Heyecan ve tanınmak istenen o an
Umut! O beklenen bir deneyimdir inan
Hayal! Kırılmasın candan umudun bir an.

Bir gün, sıramızın geldiğinde meydandan
Çağırarak inan bizi bir bir yaratan
Soracak: Ne buldun o kısacık hayattan
Susacağız, konuşan el, ayak ve azan.
03/07/2007

[KİTAP BAŞINA GİTMEK İÇİN TIKLAYINIZ!](#)

GÖZ GÖZE MİYİZ?

Seninle benim sevgimi ey güzel!
Kim bilecek; kim nasıl hissedecek?
Kim ne diyecek? Senin için bana;
Hiçbir söz ve kem kalam etmeyecek.

Seninle ben göz göze geldiğimde,
Kim bilecek; kim nasıl hissedecek?
Aşkımızı hiç bilemeyecekler,
Birbirlerine ne söyleyecekler

Ölünce birimiz önce ve sonra,
Kim bilecek; kim nasıl hissedecek?
Bakacağız salımızın ardına,
Ağlayacak kalan yalnız başına.
14 Mayıs 2006

MEZAR TAŞINLA

Bir başka diyara geçiş kapısı;
Yattığın toprak anan senin anla!
Başında dikilmiş duran dünyadakilere
Bilgi veren yaftan mezar taşınla

Bakan bilmezse de seni anlar;
Okursa eğer sendin ismini,
Bir “Fatıha” beklersin herkesten.
Bilgi veren yaftan mezar taşınla

Bilir misin ki sen şimdi yaşıyorsun,
Zamanın gelince sende gireceksin,
Belki bir Cennete, belki bir Cehenneme,
Bilgi veren yaftan mezar taşınla

Kiminde yontma taştan bulunur
Kiminin mermer ve somakiden
Kimininki ise kaya parçası
Bilgi veren yaftan mezar taşınla
01/01/2007

[KİTAP BAŞINA GİTMEK İÇİN TIKLAYINIZ!](#)

BİR YAŞAN BİR ÖLÜRÜM

İnsan neden doğarken ağlar bilir misin?
Nereden bileceksin ki!
Anasının karnında bir dünyaya gideceği söylenir;
Merak eder, ana karnında öğrenir.
Çıkınca dünyaya yaşadığı bir haznedeki su değil
Uzay içerisinde koskoca bir alan
Korkar onun için ağlar, ağlarda ağlar.
Emekler, yürür, büyür de büyür.
Yollarsın ya gelin olur, ya asker
Gider ha gider. Gider ha gider.
Bakarsın bir gün öldü derler,
İnsanlar omuzlar götürüp yolcu ederler.
İşte ilk doğarken öleceğini bildiğinden
İnsan doğarken onun için ağlar derler.
23 Nisan 2007

TAM HIYAR VAKTİ

Tam hıyar vaktidir bu günler
Taze ve kokulu yenen cinsler
Ye yiyebilirsən yaptıkları bu işler
Hıyarlara doldu bu güzel memleket.

Kimi hıyar memlekete turist getirdiğini sanır,
Başka hıyar ise ekümenlik masalı anlatır
Diğer hıyar edebiyatta tekim diye övünür
Hıyarlara doldu bu güzel memleket.

Kimine paye verir, Anavatanına söv diye
Bazılarına makam verir Ülkeni sat diye
Onlara anlatır Vatanına söveni sev diye
Hıyarlara doldu bu güzel memleket.

Vatanımızda bu hıyarlar varken düşünmek
Bilmek gerek bu hıyarları nasıl yemek
Elin Gavuru kullanırken bulara hıyar demek
Hıyarlara doldu bu güzel memleket.

Hangi hıyarlardan bahsettiğimi
Okur bilir elbet; okuyan dizelerimi
Beklenmez kimseden övgü isteği
Hıyarlara doldu bu güzel memleket.

14 Mayıs 2007 14.00 ÇORUM

[**KİTAP BAŞINA GİTMEK İÇİN TIKLAYINIZ!**](#)

YAZ

Türkçemizin güzelliklerinden.
İster mevsim olarak algıla;
İster kalemi veya klavyeni al "yaz"
Mevsim olarak da düşünsek insanlar
Severler bu mevsimi "Yaz"
Yazı olarak da algılasak bunu
Bildiklerini "Yaz"
Neden bildiklerini yazarsa yazar
Bilmediğini yazamaz da ondan
İşte arkadaşlar,
Denetimli de olsa grubu
Bizleri kıracak, inciteceklerden
Kırgınlıkları baştan önlemek içindir
İşte burada sen de "Yaz"
05/06/2007 19,45 ÇORUM

SON BAHAR

Bir yok oluş değildir;
Son bahar
Her yılın da inanın
Kışı var
Sonra dirilir dünya gelir;
İlkbahar
Kavrulur hayatlar,
İşte Yaz
İşte ömür için biçilen
Dört mevsim var.
İnsanda doğar,
Yaşar ve ölür.
Ölüm inanın olmaz bir son bahar.
Görülür burada anlayan için
Bir döngü dünya ile hayat
Yaratan boşa yaratmamış
İnsan dünyaya boşa gelmemiş
Mevsimlerde de var bir nasihat.
"Anlayana sivrisinek saz,
Anlamaya davul zurna az"
22/06/2007Çorum 15,28

[KİTAP BAŞINA GİTMEK İÇİN TIKLAYINIZ!](#)

AKŞAM MI OLDU?

Güneş doğunca semada
Beyaz gül de olsa dalda
Aydınlanmış alanlarda
İnsan beyaz tenli de olsa
Gölgesi siyah olur.
Gölgeleri görünce de;
Akşam mı oldu? De.
Kar yağınca dallara
Beyazlık her yeri kaplasa
Gölgesi siyah olur.
Derim ki kendi kendime
Neden? Bilenler varsa.
Siyah gölgeler neden?
Yoksa gördüğüm ben
Gölgesi siyah olur.
Bence akşamın karanlığı
İnsanda, gül de yaşadığı
Görüntünün tersi ise
Gölgesi siyah olur.
11/07/2007 01.05

SEVMEK Mİ?

Neden bu telaş, bu kargaşa?
Sende başka, bende başka bu telâşe..
Sendeki gördüğüm tekrarlar ise;
Benim seninle yaşama tutkusu.

Gideceğimiz ömür yolculuğunda
Buluştuğumuz yerden başlar yolumuz
Aşacağız tepeleri, dağları birer birer
Bu son diyerek, bir sonsuzluk daha

Sakin ol ki gözlerinde kaybolmayım
Sakin ol ki arayınca beni bulduğun
Sonsuzluğa sürsün bir sarhoşluğum
Sakin ol ki ayıksın bu bir hoşluğum

Senin sevmen, bunca nefret mi?
Benim için ağlayıp da bayılışın
Ondandır senin için sarhoşluğum
Yaşamak ve inan seni sayıklayarak.
15 07 2007

[KİTAP BAŞINA GİTMEK İÇİN TIKLAYINIZ!](#)

ACI MI?

Acımı, tatlımı ayrılığın şarkısı
Bilmemekte miyiz sonun zamanını
Sevmek dediğimiz olguyu bil sekte eğer
Sevilmemek istermişiz aslında meğer
Bilinmeyen meçhul bir âlemdeyiz
Sevmek nedir bilmemekteyiz.
Sevil'de sevme demişler birileri
Ağlamak istersen işte mendil
İşte تنها bir mahalde bir mekân
Saklama gözyaşlarını hür bırak aksın
Sonunda sen rahatlayacaksın
04/09/2007 Çorum 00.25

BARDAK= CAM/KADEH=CAM

Tokuşturmak olmaz böyle can.
Haram için tokuştururuz camları.
Çünkü şahit lazım olmazsa da;
Sanki Allah'ın emrine inat olsuncasına
Tokuştururuz o melun kadehleri.
Mey ; yani içki haram dünyada
Göz camda görür haramı orada,
Burun koklar kokusu duyar onda
Dil tadar tadı yasakta olsa onda
El hisseder cam mı taş mı mey,
Tokuşturunca duyar çin çini kulak
İşte Rabbim! Bu kulunun beş duyusu
Sana isyanda kadeh tıklatarak.
Senin emrini bilerek çiğneyerek.
Çorum 10/08/2007 22.013

[KİTAP BAŞINA GİTMEK İÇİN TIKLAYINIZ!](#)

MERHABA MUTLULUK!

Güzel bir özlem!
Bulabilirsen sen.
Bana da söylesen.
Allah C.C. her isteyene
Her şeyi verir elbet.
Bunların da yolu yalvarmak.
İstemek ile dilemek.
Sen istersen verirse O'da
Olabilsin belki evliya
Bence öncelikte olan
Önce insan olmak gerek
Bilgileri bilerek yönetmek
Bilmeden yapılanlar ile
Bilerek yapılan farkını bilmek.
Önce bilmek, sonra istemek
Siz ve ben neyiz ki;
Kâinatta bir zerre değiliz
Biz isteriz O verir biz biliriz
Her insan "Evliya" olsa inan
Dünya'da kalmaz yalan
Kalmaz kötülük filan.
Fakat bizleri yollayan
İmtihan etmek için inan

Şeytanı da yarattı, kanmaman
İnanmaman, doğruluğu bulman
Sen sen ol bu dizeleri okuyan.
Önce insan, sonra kul ol
İnsan olmazsan kulluk niye?
Yaşa bu dünyayı, yap azık
Sonra sana olmasın yazık.
Lafı uzatmaya gelmez bu konuda
O bilir kimin nerede, ne âlemde?
Bilmek için okumak gerek
Sonra Allah'ı bulmak ve istemek
İlimsiz hiç bir iş olmaz.
Yüce yaratan bile Kur'an-ında
O büyük yaratılmışa
"Allah'ın Adı İle Oku"
Dedirtmişti değil mi ya?
Anlayan anlar bu dizeleri.
Yazmaya vesile olan kimseleri
O depreşirdi bu klavyeyi
Yazdım bu bildiklerimi
Çorum 12/08/2007 14,34

[KİTAP BAŞINA GİTMEK İÇİN TIKLAYINIZ!](#)

NE EKERSEN

Akıldaki bilgileri sakın ha silme
Kendini sakın yanlış dinleme
Acı da hayatın bir parçasıdır inan
Sevda da hayatın yaşanan tadı,
Duygusuzluk kalpsizliktir bilesin
Yaşarsan iyi geceleri şenlenirsin
Gecenin hüznü kadar seni de var
Sisler arasında kalma o gününe kadar
Düşlerle yetinme bak hayat çok kısa
Kedere verme kendini hayatını yaşa
Açacak çiçekler senin pembe elinde
Tohumu diken olursa diken olur
Gül olursa gül olur sana kokar
Ruhun kaybolmasın sakla seninle
Karışmıştır zaten ruhun bedenle
Arkadaşını seçerken yalnızlıktan
Sessizlikten bahsetme olur mu sakın
Dik dur, mağrur ol fakat şirin gözük
Kimseye güvenip kapılma hemen
Senin de bir gün gülecek gülün
24/08/2007 Çorum 10,12

BİR BİLEN ANLATSIN

Halk Kültürlerini Araştırma mı?
Hangi "halk" acaba bilir misiniz?
Geliştirdikleri görür müsünüz?
Yaptıklarını siz bilir misiniz?
İçi beni yakar dışı sizi yakar.
Araştırmacıları ne yapar?
Bulduklarını alırlar yazarlar
Araştıranları hiç anmazlar
Bilgileri toplarlar götürürler
Sonra ne yaparlar?
Hocaya sormuşlar?
Hocam artık ayları ne yaparlar?
Hoca sakalın kaşımı, düşünmüş
Cevap evirmiş sorana bakarak:
"Kırpar kırpar yıldız yaparlar !"
Ne güzel yönetmenlikleri var,
Neler yaparlar, bilen varsa eğer
Bize de yazsınlar bizde bilelim.
04/09/2007 11,22 Çorum

HÜKÜMLÜ MÜYÜZ?

Dertlerin içerisinde yoğrulurken yüreğimiz
Acaba biz orada hükümlü müyüz?
Sevilmişlerin içinde bir yalnız çalı gibi
Gül bahçesindeki biten diken miyiz?
Esir olmak hiçbir şey değil bu âlemde
Esir olmamada ister insan hür halinde
Sevilmeyen dağda olsa dayanmaz
Bilemezsin nerede, ne zaman bulunmaz.
Kalp bu iki türlü yaratmış yaratan
İman için, sevgi için bağışlayan
Bilsek hangisi üstün, hangisi yoz
Sevinirdik bu dünyada bize olurdu koz
Bakmayın öyle ne demiş bu kelimelerle
İçimden geldiğin doldurdum bu alana
Sevmenin tek yolu var ah bir bulabilsek
Hepimiz bu âlemde birleşiveririz.
05/09/2007 Çorum 00.47

MÜSAADE İSTENMEZ

İstenmez inan bu hayatta kimseden müsaade
Verecekse o sana verir o istediğin müddetçe
Müsaadenin zamanı o bilir, bildirir inanın
Kalmak istesen de kaldırır seni o anın
Kimselerin demediğini söyler sana kalbin
Müsaadenin zamanın bilmeyiz inanın
Verirler önünüze bir kaç öneri gibi
Söyletirler kalemleri kılıçtan beri
Sanırsız istedik biz müsaadenin emrini
Vermezlerse inanın o bizden de geri
Verecekse o verir bize müsaade
O zaman çok geç olur götürürler kabre.
İşte müsaadeyi istediğim zaman odur
Gökte, yerde kalan o ve sensin kabir
Sorarlar bir bir neler yaptığımızı bize
Pişman oluruz işte o an müsaade istediğimize.
06/09/2007 Çorum 01.05

[KİTAP BAŞINA GİTMEK İÇİN TIKLAYINIZ!](#)

HAYATTAYIM

Hayat o kadar tatlı ki inanın
Yaşamaya değer saatlerin değil
Bilmeliyiz saniyelerin bile değerini
Hayat o kadar kısa ki inanın
Zamanın bittiğinde dünyanın
Yaşamın bir saniye gibi geldiğini
O zaman anlayacağız;
Hayattayım demenin kıymetini.
10/09/08/2007 Çorum 16,45

“ŞEHİTLERE ÖLÜ DEMEYİNİZ”

O vatan için çarpışırken orada
Biz yazı yazarız inanın burada
Beklenen son için gibi gözüken
En ulu ve en yüce zamanı yarata
Allah'ın emri ile öldürülenler
Allah'ın öl dediği o mutlu kişiler
Şehitlik mertebesine o an ererler.
Bizler ağlarız, bağırırız arkalarından,
Bazen de Fatıha okuruz artlarından
Onlar "ölü" değil ŞEHİTTİRLER
Bilenler bilir onlar ne mutlu erler.
İnsanlar dirilmek isterken kabirlerinden;
Onlar tekrar ŞEHİT olmak için dirilmek ister.
"Ey bu vatan için toprağa düşmüş asker"
Sana söylenenler, bu dizelerle mi biter
Senin mükâfatın burada değildir inan,
Göreceksin mükâfatını şehit düştüğün an
06/09/2007 Çorum 01.13

[KİTAP BAŞINA GİTMEK İÇİN TIKLAYINIZ!](#)

NASILSINIZ?

İsterim burada bulunanların hepsine aynı anda
NASILSINIZ? Demeyi.
Dilerim bir gün olur, insanca sevginin buluruz hepimiz
değerini
Selam Allah' C.C. Güzel isimlerindendir bilmeyiz pek
çoğumuz
Dilerim öğretir hepimize Allah'ımız biz onun yarattığı
kuluz.
Aciziz, bilgisiziz diye sızlanmamız bence çok gereksiz bir
bilgi
Allah C.C. Yaratırken Âdem'e verdi Dünyada kullanacak
ilimi
Emretti Meleklerine secde edin, bu benim Dünya'da
halefimdir
Hepsi dinledi. Biri müstesna o da meleklerin âlimi idi
O'nu yaratırken Allah C.C. öyle yaratmıştı bilebilsek onu
Tanırdık, iyilik ve kötülük nedendir, neden gelir sonu.
İsterdim inanın hepimizi tek, tek tanımayı kardeşçe

Anlardık birlikte, Dünyada neler yapabilirdik birlikte
Kalem bu, oldu şimdi klavye. Yaz, yaz bitmez satırlar
Başınızı çok ağrıttım değil mi sizin arkadaşlar?
Gocunanlar çıktı ise af etsinler beni ne olur
Kul hakkı bu, bu dünyada olmazsa öbür tarafta olur
Bu gün doğmuşum, ne mutlu bir günde işte.
Hoşça kalın bu günlükte yeter yazdığım size
Mahmut Selim GÜRSEL 30 Ağustos 2007 Çorum 13,32

[KİTAP BAŞINA GİTMEK İÇİN TIKLAYINIZ!](#)

DERT Mİ?

Söylersen derdini bin kişiye bile
Dinlemezler onlar kendi dertli ise
Meşgul olurlar kendi dertleriyle
Söylesen derdini bir kişiye bile
Dinlemez derdinin derdi ile meşgul ise
Sen ki derdinle yaşamaya bak
Derdine kendin olmalısı ortak
Senden başkası anlamaz seni
Söyleme derdini kendine bırak
Gözünde yaş varken arkadaş arama
Ağlarsa yüzün küser sana sözün.
Gülersen inam senin yüzün
Herkes senin olur güler yüzün.
Çorum 19/08/2007

KENDİMİZİ BİLİYOR MUYUZ?

"İlim ilim bilmektir
İlim kendin bilmektir
Sen kendini bilmezsen
Ya nice okumaktır "
Ben dediğin nedir ki?
Benlikle dünya durmaz.
Benin ben yapan Rabb'im
Beni; benden ayırmaz.
Bilmeyenlerle bilen,
Bilinenlerle gören,
Sevilenlerle seven,
Olanlardan olmak ne hoş!
Beklemeden bekleyen;
Sevilmeden seven
İsme sende rızık veren
Bendir. O ben inan.
Eğilmekle, bükülmekle
Sevda göstermek istesek te
Bilsek te O'nu bilme sekte
Ben'dir O. Ben O.
Tevazusun fazlasından
Saygının şartlısından

[KİTAP BAŞINA GİTMEK İÇİN TIKLAYINIZ!](#)

Benlikteki bensizlikten
Kurulmaya bakalı mı?
Bulalım Ben'imizi
Ben demeyip kendimizi
Bilelim Rabb'imizi.
Ben'dir O. Ben O.
İşte özün sözün sonu
Kendini tanı bul Rabb'ini
Bir söyleyip bin işiten
Sağ olun bu dizilerden
Cevap yazarken ben
Buldum kendi, kendimi Ben!
Çorum 08/08/2007 13,10

SOKAKLAR

Uzun ve ince kaldırım taşlı
Kimi çukur, kimi bakımlı
Bazen düzgün bir taş bulup
Dizip aşıkları*, arkadaş bulmadan
Oynayabileceğin bir mekân mı?
Yoksa naralar attığın daracık
Uzaktan bile ışığı gözükmeyen
Dar gibi gözükten büyük alanlar mı?
Sokaklar.

İşte bizim her gün geçtiğimiz
Bazen dönüp bile görmediğimiz
Kefenlenmiş cenazeler ile
Sırtlarda taşınan torbalardaki
Bayat ekmekler ile bilmediğimiz
Çöplerden toplanan atıkları ile
Sokaklar.

Neden görmediklerimizi görmek
Bilmediklerimizi bilmek
Sevmediklerimiz sevmek için
Sokakları seçeriz?

* Çorum'da eskiden oynanan koyun ve keçi bacak
eklemlerinden ön dizlerinde bulunan bir eklem kemiği.

10/09/2007 Çorum 01,22

[KİTAP BAŞINA GİTMEK İÇİN TIKLAYINIZ!](#)

AHBAP

Marko Paşa mı sandın beni ahbap!
Git !.. Sabır taşına anlat derdini.
Milyarderde değilsin sen ey ahbap!
Çalış, çabala, bu rızkımdır diye.

Mecnun olma sen yapamazsın ahbap!
Sevda da Leyla'sı Rabb'idir onun
Bol gördü, açık buldu kapısını.
Çöl, dere, tepe. Bu aşkımdır diye.

Senden ne milyarder olur ki ahbap!
Senden ne bir abdal, ne de bir ermiş,
Çalmakla çırpma kime yarar ahbap!
Mecnunluk için bu telaş ne diye?
01/03/1971 Ankara

ESİRİNİM SENİN

Kader bağlantısı, derin mi derin.
Aşkta gülmek yok, ağlarım derin.
Dost sefası mı; olacak mı senin?
Eğlenmek istiyorlar, bu kader benim.

Gökyüzünde yıldızlar parlaktır neden?
Deniz ay ışığından neden raks eder?
Semalarda bulutlar hür gezerlerken
Ben neden, neden, esirinin senin?
13/6/1972 ANKARA

[KİTAP BAŞINA GİTMEK İÇİN TIKLAYINIZ!](#)

BELKİ BİR GÜN

Belki bir gün bu satırları okursun,
Belki de okumaz.
Belki bir gün bu anlatılanları bilir,
Belki de bilmez.

Belki de bu yazılanlardan ders çıkartırsın,
Belki de tınmazsın.
Belki de dersten anlamazsın.
Belki de anlarsın.

Sen seninle olan hayatı yaşar,
Ben benimle olan hayatı
Sen seninle olan yaşantını bil,
Ben benimle olanı

Sen sensizliklerde kaldığında,
Ben bensiz olduğumda
Sen bir gün bu satırları okursun,
Ben de o zaman sorarsın.

Dağlar, ovalar, ırmaklar, göller.
Bekler seni öylece o güzellikler.
Nerede o söylenen sözler kimindi,
Bilir misin, bilmez misin şimdi.

Gök yanar da, yer yanmaz mı?
Dayanılan acıları su almaz mı?
Bilenlerle bilmeyen bir olunca,
Bu yazılar işte böyle yazılmaz mı?

Şimdi dersin, olur dersin,
Kimi kime zem edersin?
Belki bilir zannederek,
Zamanını heba edersin.

Tavşan dağa küsmüş de derler
Dağın haberi olmazmış.
Bu dünyada yazılanlar ise,
İnsanlığa kalırmış.

Gökyüzünde, yeryüzünde,
İşte sana dur sözünde.
Ağlayanlar, gülenler de,
Ele geçmez gün yüzünde.
20 Haziran 1999 ÇORUM

[KİTAP BAŞINA GİTMEK İÇİN TIKLAYINIZ!](#)

BENDEKİ SEN

Ben;
Senin emrinle geldim.
Senin emrinle yaşıyorum.
Senin dediğin dünyada.
Senin dilediğin gibi....
Senin bilgin,
Senin görgün,
Senin dediğinle.
Senin arzun,
Senin ilgin,
Senin bildirdiğin gibi,
Senin emrin ile,
Nefes alıyorum,
Yiyorum,
İçiyorum,
Uyuyorum.
Yaşıyorum.
Benim dediğim olmuyor,
Senin dediğinden başka,
Böyle görünüyor dünya.
Bilginle bildiğimiz hayat,
Yaşıyoruz diyoruz,
Emrinle bulunuyoruz.
28 Eylül 2002

VATAN

Kanı kan yapan insanda VATAN'DIR.
Kansızlarda bu VATAN'DA vardır.
İstesek de, istemesek de buradadır
Onlar bu ŞANLI VATAN'DADIR.

Ey VATAN'INI sevenler, bizler ve sizler
İçinizdeki bu kansızları bilelim kimler?
Onları çok iyi tanıyan bilen, dikkatli gözler
Çünkü onlar buradaki VATAN'SIZ kişiler

Üç kuruşa, mevkie VATAN'INI satarlar
Hiç arkalarına, önlerine de bakmazlar.
İstikballerine niçin sahip olamazlar?
Çünkü onlar, bu VATAN'SIZDIRLAR
30 Ağustos 2007 Çorum 13,13

[KİTAP BAŞINA GİTMEK İÇİN TIKLAYINIZ!](#)

ISBN 978-625-98152-2-0

Mahmut Selim GÜRSEL HACIM!

YAZDIKLARINMIZ 20

Mahmut Selim GÜRSEL HACIM!

Mahmut Selim GÜRSEL
2023